

PRENUMERATA.

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.
Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.
Oddzielna przedpłata na dodatek poranny przyjmowana być nie może

KURJER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsc-pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.
Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.
Zwyczajne i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.
Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-jej rano do 8-jej wiecz., w niedzielę i święta od 10 do 1 w poł.

Dziś: Walentego M.	Wschód słońca o godzinie 7 minut 28.	Wschód księżycy o godzinie 4 minut 18 r.	Wtorek: Symeona B. M.
Sobota: Faustyna M.	Zachód 5 " 2.	Zachód 12 " 11 w.	Środa: Popiełc. Konrada.
Niedziela: Juljanny P. M.	Długość dnia godzin " 9 " 34.	Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 11.	Czwartek: Leona Biskupa.
Poniedz.: Sylwina Bisk.	Przybyło " " 1 " 56.	Dziś o godzinie 4-jej rano zimna 4 R.	Piątek: Maksymjana B.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 111.

Wiadomości dworskie.

W niedzielę, d. 28-go stycznia st. st., w pałacu Zimnym dany był bal w sali Koncertowej. Na balu byli obecni Najjaśniejsi Państwo i Ich C. Wysokości: Cesarzewicz Następca Tronu, W. Ks. Marja Aleksandrowna Księżna Edynburska z Małżonkiem, Wielec Księżęta: Jerzy Aleksandrowicz, Włodzimierz Aleksandrowicz, Sergjusz Aleksandrowicz z Małżonką W. Ks. Elżbieta Teodorówna, Paweł Aleksandrowicz z Małżonką W. Ks. Aleksandra Jerzówna, W. Ks. Michał Mikołajewicz z Synami, Księżna Helena Jerzówna i Księżęta Jerzy Jerzowicz i Michał Jerzowicz Meklenburg-Strelitzcy oraz Księżę Piotr Aleksandrowicz Oldenburski.

Najjaśniejsi Państwo wyszli na bal z sali Malachitowej. Najjaśniejszy Pan był w mundurze perejasławskiego pułku dragonów. Na balu byli również członkowie korpusu dyplomatycznego z małżonkami i córkami, damy dworu, członkowie rady państwa, ministrowie, wyżsi urzędnicy dworscy, wyżsi wojskowi itd. Bal rozpoczął się walcem o godz. 9-jej minut 35 wieczorem. Jej Cesarska Mość i inne Najwyższe Osoby brały udział w tańcach.

Po mazurze w sali Mikołajewskiej podana była kolacja. Jak i na poprzednich balach salony, przez które przechodzili goście, zalane były światłem elektrycznym i tonęły w zieloności. W galerji Pompejańskiej ustawiono bufet z cukrami, napojami chłodzącymi i winem szampańskim. W Rotundzie ustawiono bufet z herbatą. Kolacja była podana w sali Mikołajewskiej, w sali Wstępnej i na tarasie Jordańskim o g. 12^{3/4}.

Sala Mikołajewska zamieniona była w prawdziwy ogród, pełen palm, drzew laurowych i posągów. Stół dla Najjaśniejszych Państwa ustawiony był w podkowie. Na rogach stały grupy roślin podzwrotnikowych, a stół uginął się pod wspaniałą zastawą ze złota i malachitu.

Najjaśniejszy Pan nie zasiadał do stołu, lecz w towarzystwie p. ministra dworu i deżurnych obchodził stoły, gdzie siedzieli goście. Przy stole obok Jej C. Mości zajęli miejsca: z prawej strony Najjaśniejszej Pani poseł niemiecki, Księżna Edynburska, poseł angielski, W. Ks. Aleksandra Jerzówna, członek rady państwa, generał-adjutant hr. L. Heyden, małżon-

ka posła niemieckiego, p. minister spraw zagranicznych i inni; z lewej strony: poseł austriacki, W. Księżna Elżbieta Teodorówna, poseł turecki, księżna Helena Jerzówna, członek rady państwa D. Nabokow, dama dworska hr. Strogonow i inni.

Przy innych stołach siedziało po 10 osób. W sali Wstępnej i na tarasie Jordańskim jedzono kolację pod grupami drzew egzotycznych. Podczas kolacji grała orkiestra wojskowa. Po kolacji tańce zostały wznowione. Bal skończył się o godz. 2 m. 20 po północy. (Praw. wieśt.)

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Niemira, jutro Szczęśława.
Zgromadzenia: Posiedzenie członków Towarzystwa niemieckich poddanych. (Lokal Towarzystwa, Alkazar, Królewska—8 wieczorem.)
Wystawy: Wystawa rzeźb konkursowych. (Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych na Krak.-Przedm.—od 10-jej rano do 4-jej po poł.)—Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm. № 15—od 10-jej rano do 6-jej wieczorem.)—Wystawa obrazów. (Salon artystyczny Krywulta w hotelu Europejskim—od 10-jej rano do 5-jej po południu.)—Wystawa obrazów. (Salon artystyczny spółki malarzy i rzeźbiarzy, Nowy-Swiat № 56—od 10-jej rano do 6-jej wieczorem.)
Zabawy: Maskarada na lodzie. (Ślizgawka na stawie Towarzystwa cyklistów, Marszałkowska—8 wieczorem.)
Teatry: Wielki: dziś „Ali-Baba” (po dawnych, niższych cenach), jutro „Cyrulik sewilski” (występ gościnny panny Elly Russel);—Rozm. i tości: dziś „Wicek i Wacek”, jutro „Rozbitki” (występ gościnny p. Mieczysława Frenkla);—Mały: dziś przedstawienie zawieszono, jutro „Nanon”. (7^{1/2} wieczorem.)
Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-jej rano do wieczora.)
Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień jutrzejszy rs. 1181 kop. 19. (Pożyczki wydawane będą. Wykup i prolongata uskutecznią się od 9-jej rano do 2-jej po południu.)

O poparciu.

Każdego z czytelników i czytelniczek, zamieszkających w bogatszych dzielnicach Warszawy, musiało uderzyć w oczy mnóstwo dzieci ubogich, snujących się bezczynnie po ulicach lub w dziedzińcach wielkich domów.

Są to dzieci stróżów, praczek, niezamożnych rzemieślników, zmuszonych do mieszkania w takich dzielnicach, słowem dzieci rodziców, którym obo-

wiązki i praca dla kawałka chleba nie pozostawia dość czasu na zajęcie się dziećmi.

Rośnie też ta dziatwa bez żadnej nad sobą opieki, jak dzika latorośl, a dość jest przysłuchać się jej zabawom, śpiewom i rozmowie, aby się przekonać, że pozbawione opieki i nadzoru, dzieci te od najmłodszych lat tarzają się w kałuży zepsucia, że wyrosnąć z nich muszą ludzie bez wszelkiej moralnej podstawy, nie powodujący się niczem prócz chęci używania, nie krepujący się w wyborze środków do jej zaspokojenia.

Potrzebę zajęcia się losem dzieci robotników i w ogóle klas pracujących fizycznie zrozumiano już dawno, dzięki czemu powstało u nas już sporo ochron, ale powstały one tylko w dzielnicach, odległych od środka miasta, których ludność, jeżeli nie wyłącznie, to przynajmniej w największej części stanowią ludzie ubodzy.

Natomiast ulice takie, jak: Nowy-Swiat, Krakowskie-Przedmieście, Królewska, Mazowiecka, Marszałkowska, Świętokrzyska, Senatorska, Miodowa, Długa, Bielańska, Wierzbowa, Trębacka i wiele innych, stanowiących środek miasta i ogarniających bardzo wielką przestrzeń, nie mają ani jednej ochrony, choć potrzeba ich jest tu równie wielka, jak w odleglejszych punktach miasta.

Potrzebę tę zrozumiał zmarły niedawno znany filantrop, s. p. Adam Goltz, i tylko przedwczesna śmierć nie pozwoliła doprowadzić zamiaru do skutku.

Chciał on otworzyć ochronę w okolicach ulicy Mazowieckiej, a p. Marja Weryho ofiarowała się przyjąć na siebie nadzór nad ochroną.

Nie chcemy przypuszczać, aby i dziś nie znaleźli się ludzie dobrej woli, którzyby podjęli trud urzeczywistnienia projektu, czyniącego zadość tak ważnej potrzebie.

Towarzystwo dobroczynności ma prawo otwierania ochron, o ile to uzna za stosowne, byle tylko miało je za co utrzymać. Jedyną więc trudność stanowi kwestja finansowa, która nie może znowu być tak wielka.

Koszta roczne utrzymania ochrony na 100 dzieci, licząc w to najem lokalu, wynoszą 550 rs., płaca dwóch dozorczyń, opał, usługa, materiały do zajęć dla dzieci, wynoszą niespełna 1,300 rs.

55)

ONA.

POWIEŚĆ

przez

MARJĘ RODZIEWICZ.

(Dalszy ciąg.)

Nareszcie pewnego dnia Kostusia załamała się na rzecę i wróciła do chaty. O obchodzie nie można było myśleć. Ciepło było, parował śnieg i topniał w oczach, zewsząd do rzeki biegły strumyki: a wiatr już nie kasał, ale całował. Biedakom radowały się serca. Wiosna była krzepicielką, karmicielką. Pogoi odmrożenia bolące, zastąpi im dziurawe świty i szczatki kozuchów, oszczędzi buty. Zmniejszą się wiązki chrustu, dźwigane z lasu, pranie sznitał będzie zabawka, a szczególnie—jesć ziemia da, pożywi ich bór dobrodziej.

Tak się cieszyli dzień i wieczór. Wreszcie szmer pacierzy napelniał chatę, ogień spopielał i tylko ciche oddechy przerywały ciszę. Na dworze marewoy wicher dokazywał i szalał, wpychał kominem do środka i rozrzucał po izbie ostatnie iskielki. Świat do niego należał przecie.

Wśród nocy zbudziło Kostusie, śpiącą na ziemi, uczucie chłodu. Wpół sennie wyciągnęła dłoń, nagle oprzytomniała i zerwała się z krzykiem. Woda zajęła chatę, postanie jej już pływało. Na krzyk ocknęła się mamka.

— Co ci, zuzulo?—spytała.
— Woda w chacie!
— O Jezu!—jęknęła stara.—Cóż my pocniemy teraz?
— Pod dach się schowamy. Zbierajcie sprząty i chleb!
Brodząc po wodzie w ciemności, przerażone, zziębnięte, chwytaly, co wpadło pod rękę. Kostusia zbudziła Sewera, śpiącego na piecu i prawie gwałtem pociągnęła do sieni. Ledwie mu wytłumaczyła, jak ma się drapać na drabinę, ledwie doprowadziła na strych. Mamka już tam była, przytulona do komina, szczękając zębami i lamentując.
— Zabrałście wszystko i ten woreczek z za pieca, gdzie moje pamiątki i jego papiery?
— Zabrałam, zabrałam. Ale zostały się motki ekonomowej i strzelba pańska. O Jezu!
— Ja motki przyniosę. Może co więcej jest w wodzie.
— Trzewiki moje i garnuszek. Zabierz zuzulo garnuszek.
Kostusia zniknęła w czarnej otchłani pułapu. Sewer, szczęściem, był tak oszołomiony, że jej odejścia nie spostrzegł. Po chwili wróciła obladowana reszta ruchomości. Składała wszystko u komina i sama wreszcie spoczęła, ciężko dysząc.
— Wody wyżej kolan—rzekła—zaraz po oknach pójdzcie. Musiała rzeka puścić. Bóg łaskaw, że choć z życiem wyszliśmy.
— A jak i dach zajmie, albo tydzień tak postoi? Pomrzemy głodem, albo się potopimy.
Dziewczyna milczała chwilę, grozą zdjęta.

— Żeby choć dzień! W tej nocy tak straszno—szepnęła.
W tem Sewer się poruszył, czegoś szukał w koło siebie.
— A mały? — zapytał żałośnie.
Mały, był to psiak-sierota. Sypiali razem na piecu. Sewer nie zasypiał bez niego i co wieczór zabierał z sobą na postanie. Teraz w tej ciemności brak mu było towarzysza.
— Mały? Niema małego!—zawołała Kostusia.
Jakby w odpowiedzi z dołu podniósł się pisk żałośny.
— Zabierze go woda!
— Mały! Mały! — powtarzał Sewer, jak dziecko. Kostusia spuściła się w dół. Plusnęła woda i uciębło. Ale po chwili lament szczeniaka ustał.
— Kostuska! Kostuska! Zginiesz! — wołała mamka.
— Nic, nic!—odparła dziewczyna urywano. Zaraz będę. Drabina pływa. Podam ją wam, potrzy-majcie z góry.
— O Jezu! O Jezu!—biadała mamka, potykając się w ciemności.
Na dole znowu coś plusnęło; to Kostusia dobywała się z wody i ociekająca, zmęczona, wydostała się do komina.
— Masz małego, Sewer, masz! A trzymaj go dobrze, bo już drugi raz nie wydestanę, skoro upuścisz. Wody pod ramiona, ledwie zgruntowała.
— Wywróci prąd chatę! Potoniemy!—lamentowała mamka.
— Jak Bóg da!—odparła spokojnie Kostusia.
(Dalszy ciąg nastąpi.)

Znalazł się już ktoś, kto chce ponieść kosztą sprawienia umeblowania i utensyljów, kwestja więc rozbija się tylko o fundusze na utrzymanie.
Kto się tem zająć zechce? K. R.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

= *Nowosti* donoszą, iż ministerjum dóbr państwa asygnowało rs. 3,000 na pierwsze kosztą projektowanej w Petersburgu międzynarodowej wystawy ogrodniczej.

= Do przyjęcia i zbadania oświetlenia elektrycznego fortu „Wannowski” w twierdzy iwangrodzkiej wyznaczoną została osobna komisja, do której z Warszawy zaproszony został były przedstawiciel peszteńskiej firmy „Ganza”, inżynier Roguski.

= W uzupełnieniu wczorajszej naszej wzmianki o zebraniu cukrowników zaznaczamy, iż obecnie obowiązujące dla fabryk Królestwa normy warunkowe, wynoszące około 120,000 pudów, zamienione będą na normy stałe, jednocześnie zaś dla zniesienia nierówności powiększone będą warunkowo normy tychże fabryk o 264,000 pudów. Rozwiązanie konwencji przed expiracją kontraktu ma być zastrzeżeniem nieinaczej, jak na wniosek przedstawicieli, lecz nie może być mowy o tem, ażeby każdy z uczestników miał możność rozwiązania konwencji.

= Jak wiadomo, mieszkańcy Częstochowy w roku zeszłym zwrócili się do warszawskiego Towarzystwa kredytowego miejskiego o pozwolenie zapisywania się w poczet członków tegoż Towarzystwa, starania bowiem częstochowian o otwarcie w tem mieście towarzystwa oddzielnego skutku pożądanego nie odniosły. Sprawa rzeczona poddana była decyzji połączonych władz Towarzystwa, które uznały, że warunki hypoteczne i finansowe Warszawy zdaniu zadosyćczynić nie pozwalają.

= Z rozporządzenia departamentu kolei pociągi pocztowe kolei nadwiślańskiej, terespolskiej i iwangrodzkiej będą niebawem zaopatrzone w hamulce samodzielną ciagle, systemu Westinghousa, o zgeszczonem powietrzu. Przez wprowadzenie hamulca osiągnięte zostanie znacznie większe bezpieczeństwo jazdy.

= Dyrektor kolei nadwiślańskiej dla przyspieszenia biegu interesów i wykończenia wszelkich biurowych zaległości wystąpił z przedstawieniem do rady o wyznaczenie dość znacznego funduszu na wynagrodzenie urzędników, zmuszonych pracować w godzinach wieczornych.

= Na posiedzeniu wydziału gospodarczego kolei dąbrowskiej, jak donosi *Gazeta radomska*, zatwierdzono podwyżkę pensyj w wydziale służby drogowej do pełnego etatu, a mianowicie: naczelnikowi służby rs. 4,000, naczelnikom dystansów po rs. 2,000, inżynierowi robót technicznych rs. 1,400, pomocnikowi naczelnika 4-go dystansu rs. 1,200, pomocnikowi zapasowemu rs. 980, starszemu technikowi rs. 900, dwóm technikom po rs. 600, rysownikowi rs. 540, dziennikarzowi rs. 540, młodszemu rachmistrzowi rs. 500.

= P. o. oberpolicmajstra, zwiedzivszy garbarnię pod nrem 46-ym na Nowolipiu, oprócz wielu nieporządków pod względem ogólnego utrzymania zakładu i samowolnego rozszerzania garbarni, zauważył wykroczenia przeciw zasadniczym przepisom sanitarnym. Nie poruszając przeto obecnie kwestji zamknięcia fabryki, poleca na razie komisarzowi cyrkułu powązkowskiego zobowiązać właściciela, aby bezzwłocznie zasypał dół, w który wrzucane są kawałki mięsa zwierzęcego, obrzynane ze skór, oraz inne odpadki, zanieczyszczające powietrze. Odpadki te po należytem zdezynfekowaniu wapnem niegaszonym należy codziennie z miasta wywozić i zrzucić na miejscą, przeznaczone do wylewania nieczystości.

= Za zręczność i śmiałość przy zatrzymaniu koni rozbieganych Jan Błaszczak otrzymał 5 rs. nagrody.

= Regulacja ulicy Wspólnej w przedłużeniu od Wielkiej do Leopoldyny ma ostatecznie nastąpić w r. b. Największą trudność w uporządkowaniu tej ulicy stanowi dawny kościółek św. Barbary, obrócony na kaplicę przedpogrzebową po wykończeniu kościoła św. Piotra i Pawła. W krótkim czasie o losie starego kościółka zapadnie ostateczna decyzja.

= Celem łatwiejszego utrzymania w porządku rynków warszawskich, a mianowicie: za Żelazną Bramą, na Grzybowie i na placu Witkowskiego, zaprojektowano dotychczasową liczbę stróżów powiększyć o siedmiu.

= Proszeni jesteśmy o zawiadomienie osób interesowanych, ażeby zadeklarowane na wystawę nasion okazały najdalej jutro rano złożone były w kancelarji

Muzeum, po tym bowiem terminie okazały rzeczony nie będą mogły być przyjęte.

= P. Aleksander Makowiecki, przewodniczący sekcji IV-ej rzemieślniczej warszawskiego oddziału Towarzystwa przemysłu i handlu, w dniu 9-ym b. m. wystąpił do zarządu Towarzystwa z wnioskiem w przedmiocie wyjednania u p. prezydenta miasta pozwolenia, ażeby urzędy starszych zgromadzeń rzemieślniczych mogły odbywać zebrania ogólne, a to celem wspólnego rozpatrywania spraw rzemieślniczych, przedstawianych bądź przez przewodniczącego, bądź też przez starszych cechowych lub pojedynczych rzemieślników.

= Wczoraj na posiedzeniu wydziału kasy pożyczkowej w warszawskim Towarzystwie dobroczynności z liczby 31 kandydatów przyznano pożyczki 29 petentom na sumę ogólną 4,836 rs. Najwyższa pożyczka wynosi 300 rs., najniższa 60 rs. Trzem osobom odmówiono z powodu przedstawienia poręczycieli nieodpowiednich.

= Do grona członków rady opiekuńczej ubogich cyrkułu IX-go oddz. I-go zaproszeni zostali: rz. r. st. Aleksander Wieniawski, pp. Edward Jantzen, Ernest Buchholtz i Berthold Hirsch, a do takiejże rady opiekuńczej cyrkułu III-go pp. Emil Wedel i F. Biernat.

= W składzie duchowieństwa archidiecezji warszawskiej zaszły następujące zmiany: wikariusz parafji Kutno, ks. Marjan Jaźwiński, został przeniesiony na takież stanowisko do Góry św. Małgorzaty w dekanacie łączyckim; wik. par. Kałuszyn, ks. Zygmunt Łaniewski — na kapelana przy szpitalu św. Józefa w Mieni; administrator par. Pniwnik, w dek. radzymińskim, ks. Adam Mazurek, został uwolniony od zajmowanego beneficjum; wik. par. Cygów, ks. Józef Czernicki, mianowany administratorem par. Koźle w dek. brzezińskim; wik. z Latowicza, ks. Wacław Martwiński — przeniesiony do par. Narodzenia N. M. Panny w Warszawie i administrator par. Kamieńczyk w dek. radzymińskim, ks. Józef Pliszczak, został uwolniony.

= Na kontrakt kijowskie pośpieszyło już z Warszawy sporo osób, pomiędzy innemi z przedstawicieli świata cukrowniczego wyjechał tam wczoraj hr. Feliks Czacki.

= Dowiadujemy się, iż dr. Henryk Dobrzycki po ciężkiej chorobie wraca obecnie do zdrowia.

= Z teatru i muzyki.
* W teatrze Rozmaitości bawić będą dzisiaj „Wicek i Wacek” Przybylskiego.
* Fanty na tombole, która odbędzie się w nadchodzącą niedzielę w połączeniu z maskaradą, napływają obficie.

Między nadesłanemi fantami znajduje się wiele cennych i gustownych przedmiotów.

Komitet kasy pożyczkowej zakupił nadto dwie premjówki, które stanowią będą wielce obiecujące fanty.

* W „Ali-Babie”, który dany będzie dzisiaj na deskach teatru Wielkiego, panna Czosnowska wystąpi po raz ostatni przed wyjazdem na urlop.

Artystka udaje się jutro do Lwowa, dokąd zaproszoną została na szereg gościnnych występów.

* Arrigo Boito w liście, nadesłanym do jednego z przyjaciół, donosi o zamierzonym odwiedzeniu Warszawy.

Twórca „Mefista” przybędzie do naszego miasta w połowie kwietnia i zabawi kilka tygodni.

= Amator sztuki.

Od dwóch dni bawi w naszym mieście udający się do Petersburga hr. Vassel de Montviel.

Gość, będący amatorem i zbieraczem dzieł sztuki, nabył w salonie Krywulta obrazy Bieszczada, St. Cygall, Żmurki i kilka innych.

W dniu wczorajszym hr. M. zwiedzał wystawę Towarzystwa sztuk pięknych.

= Nowy szpital.

Wskutek wzrostu ludności Warszawy dotychczasowa liczba szpitali tak miejskich, jak i pozostających pod zawiadywaniem instytucji filantropijnych, okazuje się niewystarczającą.

Powstał więc w łonie rady miejskiej dobroczynności publicznej projekt budowy nowego szpitala, o uzyskanie zaś odpowiednich funduszy mają być czynione usilne starania.

Z uwagi, iż miasto, ponoszące znaczne wydatki na kanalizację, nie może wyasygnować odpowiedniej sumy, przedsięwzięto kroki, aby uzyskać pożyczkę od skarbu, która drogą amortyzacji mogłaby być w ciągu lat 20-tu spłaconą.

Miejsce, w którym powstanie szpital, jak również jego rozmiary, będą przedmiotem dalszych narad.

= Z powodu zwiększenia dowozu.

Właściciele składów węgla występują do nas z zażaleniem następującem:

Stacja węglowa kolei wiedeńskiej okazuje się za szczupłą.

Na ulicy Przedokopowej, od alei Jerozolimskiej do ul. Siennej, można spotkać codziennie setki wozów pustych, oczekujących na wjazd na dziedzińce stacyjne.

Na samej stacji jest zazwyczaj taki natłok wozów, iż ładowne furmanki nie są w stanie zawracać.

Wartoby, doradzają składnicy, ażeby w dniach mroźnych, w które zapotrzebowanie węgla jest większe, oddawane były do użytku tory zapasowe, znajdujące się pomiędzy ulicą Przedokopową i Żelazną, gdzie przez kilku laty odbywał się odbiór węgla.

= Posiedzenie.

W dniu wczorajszym odbyło się posiedzenie rady gospodarczej archikonfraterni literackiej pod przewodnictwem seniora administrującego, p. Wacława Dobrowolskiego.

Na wniosek przewodniczącego zaproszeni zostali na członków protektorów honorowych archikonfraterni pp. Ludwik Górski i b. dziekan, Karol Jurkiewicz.

Następnie przyznano kosztą pogrzebowe dla dwóch zmarłych członków po rs. 60, jednej wdowie po zmarłym członku wsparcia rs. 45, dla czterech sierot po rs. 60 rocznie, wreszcie rs. 25 na kształcenie dzieci jednego z członków, pozostającego w krytycznym położeniu finansowym.

W końcu zaproszono do komitetu rachunkowego członka rady gospodarczej, p. Bronisława Knolla.

= Ze zgromadzeń cechowych.

W lokalu p. Aleksandra Fejsta, przy ulicy Senatorskiej nr. 29, pod przewodnictwem radnego magistratu, p. M. Pronaszko, odbyła się wczoraj półroczna obrachunkowa sesja urzędu starszych zgromadzenia szczerkarszy.

Wyzwolono 14-tu czeladników, liczbę zaś majstrów cechowych powiększyli pp.: Rudolf Nestrogl z Łodzi i Jan Fejst.

Następnie dopełniono wyborów na podstarszego, w miejsce zmarłego ś. p. Jakóba Zwolińskiego.

Wybrany został p. Leon Kudczyński.

Ogólny fundusz zgromadzenia wynosi rs. 779 kop. 53.

Również w dniu wczorajszym odbyła się w sali magistratu sesja zgromadzenia ślusarzy pod kierownictwem p. Kanna.

W ciągu kwartału IV r. z. zapisano do cechu 127 uczniów, wyzwolono na czeladników 43 uczniów, którzy ukończyli kilkoletnią praktykę, oraz na majstra wyzwolono p. Ludwika Klemczyńskiego.

W ciągu kwartału sprawozdawczego dochód wraz z remanentem z ostatniej sesji wynosił 1,167 rs., wydano zaś na kosztą leczenia, wsparcia, pogrzeby, utrzymanie kancelarji, pensję starszego i podstarszego i t. p. 552 rs.

= Pączki.

W dniu wczorajszym, jako w „tłusty czwartek”, cukiernie, zajmujące się wypiekiem pączków, były w obleżeniu.

Ludność uboższa tłoczyła się do piekarni stałych i przygodnych, rozrywając towar w cenie 5 do 14 kop. za sztukę.

Pewien przemysłowiec z dzielnicy staromiejskiej sprzedawał pączki, pomiędzy którymi, jak zapewniał, miały się znajdować egzemplarze z dukatami i srebrnemi rublami.

Ludziska łakomili się na gotówkę i rozchwytywali pączki, w których zamiast monet dostrzegali... brak powideł.

= Z Wisły.

Kilkostopniowy mróz spowodował, iż dosyć duże przestrzenie na Wiśle pod Warszawą pokryły się lodem, zwłaszcza w płytszych miejscach.

Korytem jednak jeszcze Wisła bieży, jakkolwiek spodziewać się można lada dzień powtórnego zamrażnięcia rzeki.

Wczoraj poziom wody nie sięgał do 3 stóp.

Kra płynie korytem w małej ilości, co dowodzi, iż powyżej Warszawy musiała zamarznąć.

= Odnaleziony dokument.

Dwa lata dobiega, jak Szymon Przeclawski, robotnik kolejowy, na posiadaną premjówkę wygrał 10,000 rs.

Wygranej odebrać nie mógł, gdyż bilet znajdował się w rękach niejakiego Hersza M., który oświadczył, że premjówkę od P. na kilka tygodni przed losowaniem kupił.

Przeclawski twierdził, iż pożyczyl tylko od M. 75 rs. i premjówkę dał w zastaw, na co posiadał kwit, który, niestety, zaginął.

Wobec znanej zasady *beatus qui tenet*, Hersz M. wygraną podniósł.

Szczęśliwym przecież zbiegiem okoliczności Przeclawski tyle pożądaną kwit Hersza M. odnalazł.

Adwokat z całą ostrożnością wniósł przedewszyst-

